

ved siden af. En sådan udbygning af ordningen ville i høj grad komplicere reglerne og yderligere vanskeliggøre kontrollen på dette område. Allerede de gældende regler om medhjælpende hustruer er meget vanskelige at praktisere. Til belysning heraf kan henvises til punkt 47 i cirkulæret af 27. oktober 1971 om kildeskatteloven.

Spørgsmål 9:

Hvorledes stiller ministeren sig til at ændre kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, således, at spørgsmålet om væsentligheden af hustruens arbejdsindsats i ægtefællernes eller ægtemandens erhvervsvirksomhed vurderes i forhold til indtægten fra den omtalte erhvervsvirksomhed og ikke, som nu, i forhold til ægtemandens samlede indkomst, herunder lønindkomst? Det må selvfølgelig samtidig bestemmes, at de 25 pct., dog højst 12.000 kr., der overføres til særskilt beskatning, hos hustruen i sådanne tilfælde beregnes af indtægten af den fælles erhvervsvirksomhed.

Svar:

Ved afgørelsen af, om en hustrus indsats i mandens eller en fælles erhvervsvirksomhed må anses for væsentlig, tages der ikke hensyn til størrelsen af ægtefællernes indkomst, men alene til arten og omfanget af hustruens arbejde i virksomheden.

Det ville for så vidt være rigtigere, om de 25 pct., der kan henføres til beskatning hos den medhjælpende hustru, blev beregnet af selve virksomhedens overskud. Det ville imidlertid være vanskeligt at praktisere, og når der er en overgrænse for, hvor stort et beløb der kan overføres, har det desuden ikke så stor betydning, at visse andre indtægter kommer med i beregningsgrundlaget. Det er baggrunden for lovens regel om, at de 25 pct. beregnes af mandens samlede skattepligtige indkomst.

Spørgsmål 10:

Hvor mange „medhjælpende hustruer“ (hustruer, der falder ind under skattereglerne om medhjælpende hustru) over 62 år findes der?

Svar:

Antallet af personer, der ved skattebereg-

ningen betragtes som medhjælpende hustruer, udgør ca. 75.000. Der findes ingen statistiske oplysninger om, hvor mange af de medhjælpende hustruer der er over 62 eller 67 år. Derimod ved man, at ca. 14 pct. af samtlige gifte kvinder er over 62 år, og at ca. 7 pct. er over 67 år. En meget stor del af de personer, der er over 62 år, har opgivet deres erhverv på grund af alder. Dette gælder i endnu højere grad for personer, der er over 67 år. Det må derfor antages, at det kun er en meget lille del af de ca. 75.000 medhjælpende hustruer, der er over 62 eller 67 år.

Spørgsmål 11:

Hvorledes vil ministeren stille sig til en ændring af kildeskattelovens § 37 A, stk. 3, 1. pkt., der går ud på, at der efter „2.400 kr.“ indføjes: „, heri dog ikke medregnet folkepension,“?

Svar:

En ændring af § 37 A som anført vil betyde, at hustruen kan blive beskattet særskilt både af sin folkepension og af op til 12.700 kr., der overføres fra mandens indkomst. Som anført i svaret på spørgsmål 6 har den fra manden overførte indkomst betydning for størrelsen af hustruens folkepension, således at den f. eks. kan føre til, at pensionstillægget på omkring 2.200 kr. mistes. Det vil under disse omstændigheder blive meget vanskeligt for ægteparret at vurdere, om de vil være tjent med at begære reglen om medhjælpende hustruer anvendt. Som ligeledes anført i det tidligere svar kan der overvejes andre mulige løsninger på spørgsmålet om, hvorledes ordningen bør være i tilfælde, hvor en hustru, der modtager folkepension, tillige er medhjælpende i mandens virksomhed. De problemer, der i denne forbindelse rejser sig, er så omfattende, at der bør foretages en dyberegående undersøgelse, forinden der tages stilling til, hvilke ændringer i de gældende regler der eventuelt bør gennemføres.

I øvrigt bemærkes, at den foretagne opdeling af ægtefællers folkepension betyder, at mange hustruer nu får pensionstillæg, hvor ægtefællerne på grund af størrelsen af mandens indtægt hidtil ikke fik pensions-tillæg.